

at man ikke kan være sikker paa, at det jo vil møde en Modstand i det andet Thing, som man helst maa undgaae. — Det er en Selvsølge, at, hvis det ærede Thing vedtager Forslaget under Nr. 1, da følge Forslagene under Nr. 2 og 3 ligefrem af sig selv. — Derimod tilstaaer jeg, at jeg har nok saa Meget imod, at man flytter § 3 bort fra sin Plads, og det af de Grunde, som ogsaa tildeels allerede ere omtalte af det ærede Medlem. Det er nemlig en Betragtning, som jævnlig gjøres gjældende i Repræsentationen, og som man navnlig med stor Styrke gjorde gjældende mod mig ifjor, da jeg foreslog Brutto- istedetfor Netto-systemet, at man ikke skal foretage det Slags Forandringer, der vanskeliggjøre Sammenligningen og vanskeliggjøre Letheden ved at komme tilrette med de finantzielle Love. Nu vil jeg ikke sige, at denne Betragtning i og for sig er af ganske overordentlig Betydning, dersom der virkelig er fyldestgjørende Grunde for at foretage saadanne Forandringer; men jeg tilstaaer, at jeg i denne Henseende ikke er istand til at dele Overbeviisning med den ærede 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger). Det forekommer mig at være det Naturlige, at man tager disse Indtægter, der flyde af Statens Formue, i Forbindelse med Domainerne, der kun ere en anden Form for Statsformuen, og, saaledes som ogsaa er bemærket af det ærede kongevalgte Medlem (Andræ), jævnligen staae i en vis væxlende Forbindelse med hinanden; men det maa heller ikke oversees, at den største Post i § 3 er Renterne og ikke Capitalafdragene, og dernæst, at Renterne ligesaa godt ere et Udbytte af Statsformuen som Domaineindtægterne, kun i en anden Form. Endelig forekommer det mig, at efter den Form, som § 3 har faaet i det andet Thing, og som man ogsaa vil give den her, hvorved den ikke bliver en Afregningsparagraf, men en Paragraf, der indeholder aldeles bestemte Tilskud, som ikke maae overskrides, taber den Betragtning, der ellers naturlig kunde lede til at sætte den til Slutningen, sin væsentligste Betydning. Jeg vil naturligvis sige ligesom det ærede kongevalgte Medlem, at det er af det Slags Ting, der ikke kunne medføre nogen særdeles Vanskelighed

for Finantsministeren, og altsaa er der ingen Grund for mig til at gjøre nogen energisk Modstand derimod, hvis man iøvrigt skulde ønske at gjøre det; men jeg troer ikke, at de Grunde, der have ledet de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget, i og for sig ere holdbare. — Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 5, som gaaer ud paa at flytte forskellige Paragrafer under Udgiftssiden, da maa jeg tilstaae, at dette for mig mere er en Fornemmelssag end en egentlig logisk Sag. Jeg troer, at det er rigtigt, hvad der er bemærket, at man er mere opfordret til at følge den Rækkefølge, hvori Paragraferne nu gennem en lang Række af Aar ere fremkomne, fremfor at følge den, som i en tidligere Tid har været den gjældende. Det forekommer mig, at det, der ligger os nærmest, er at betragte Budgetterne, som de have været i de senere Aar, og at holde os til den Rækkefølge, som i disse har været fulgt. Det har i det Mindste været den Grund, der bevægede Finantsministeren, da han udarbejdede Forslaget, til at opstille den Rækkefølge, som Forslaget har, og det er egentlig kun af Høflighed, at § 24 om Finantsministeriet er stillet bagefter de kongerigste Ministerier. Men, selv om det ogsaa kun kan betragtes som en Fornemmelssag, synes jeg dog, at det har Noget for sig og er ganske naturligt, at man strax efter at have omhandlet det, der saa at sige angaaer hele Staten og Bestyrelser, der omfatte hele Staten, kommer til de Forpligtelser, der paahvile hele Staten, og som man ikke er istand til at gjøre nogen Forandring ved, Forpligtelser, der ubetinget kræve Opfyldelse: Statsgjælden og Pensionsbyrden; og jeg seer ikke, at man opnaaer det allermindste Andet ved at flytte dem om, end at give det andet Thing Leilighed til at modsige det og finde, at der ikke har været tilstrækkelig Grund dertil. — Skjøndt Endringsforslaget under Nr. 6 væsentlig vedkommer min Collega, skal jeg dog sige, at jeg efter den Begrundelse af det, som vi have faaet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, tør antage, at det kun er af reent formel Bestaaelse, og at jeg for mit Vedkommende ikke finder, at der er Grund til at modsætte sig